मया यथानूक्तमवादि ते हरेः कृतावतारस्य सुमित्र चेष्टितं ।
यथा हिरण्याक्ष उदारविक्रमो महामृधे क्रीडनवन्निराकृतः ॥ ३२ ॥

सूत उवाच ॥

इति कौशारवाख्यातामाश्रुत्य भगवत्कथां ।
क्षत्तानन्दं परं लेभे महाभागवतो द्विज ॥ ३३ ॥
अन्येषां पुण्यश्लोकानामुद्दामयशसां सतां ।
उपश्रुत्य भवेन्मोदः श्रीवत्साङ्कस्य किं पुनः ॥ ३४ ॥
यो गजेन्द्रं कृषग्रस्तं ध्यायन्तं चरणाम्बुजं ।
क्रोशन्तीनां करेणूनां कृच्छ्रतो मोचयद्द्रुतं ॥ ३५ ॥
तं सुखाराध्यमृजुभिरनन्यशरणैर्नृभिः ।
कृतज्ञः को न सेवेत दुराराध्यमसाधुभिः ॥ ३६ ॥
यो वै हिरण्याक्षवधं महाद्भुतं विक्रीडितं कारणसूकरात्मनः ।
शृणोति गायत्यनुमोदते ऽञ्जसा विमुच्यते ब्रह्मवधादपि द्विज ॥ ३७ ॥
एतन्महापुण्यमलं पवित्रं धन्यं यशस्यं पदमायुराशिषां ।
प्राणेन्द्रियाणां युधि शौर्यवर्धनं नारायणो ऽन्ते गतिरङ्ग शृण्वतां ॥ ३८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
तृतीयस्कन्धे हिरण्याक्षवधो नाम
एकोनविंशो ऽध्यायः ॥